Farní dopis

Srpen 2022
Číslo 226.

Milí farníci a poutníci.

Před měsícem jsme prožili překrásnou hlavní pouť. Mohli jsme zakusit dotek Boží lásky, zprostředkované rukama Panny Marie. Celá atmosféra pouti nás přiváděla k Boží chvále a oslavě. Každý, kdo se pouti zúčastnil, byl jistě nějakým způsobem obdarován. Neseme v sobě hlubinu, ve které přebývá živý Bůh. Právě v této hlubině jsme byli všichni nějakým způsobem obdarováni.

Příroda kolem nás se začíná plnit a zabarvovat nejrůznějšími plody. Zemědělci sklízejí plody své práce, na které s dlouhou trpělivostí, napětím a obavami čekali. Patříme do přírody jako součást stvoření a na druhé straně jsme pozváni k tomu, abychom byli jejími dobrými správci a ochránci. Jsme pozváni ve víře objevovat velikost a svatost Boha, který nás vede ke spáse a záchraně i tím, že nám dává dobré dary pro život. Panna Maria je pomocnice nás všech, s důvěrou v její pomoc a ochranu dejme toto dílo záchrany do její mateřské péče. Volejme k ní s důvěrou: „Maria, pomocnice křesťanů, oroduj za nás.“

Váš duchovní správce R.D. Jaroslav Laštovička

Příběh: Tři slepci a slon

Byli jednou tři slepci. Jelikož nic neviděli, naučili se věci poznávat po hmatu. Rukama zjišťovali velikost, vlastnosti a teplotu všeho, s čím přišli do kontaktu.

Jednou se stalo, že do městečka, v němž žili, přijel cirkus. Mezi vší nádherou se vyjímal velký bílý slon. Jednalo se o zvíře tak neobvyklé, že nikdo o ničem jiném nehovořil.

Tři slepci chtěli slona také poznat. Nechali se dovést na místo, kde se nacházel, a požádali o dovolení, aby se ho směli dotknout. Zvíře to bylo krotké, a proto jim nikdo nebránil.

První ze slepců natáhl ruce a dotkl se slonovy hlavy. Prsty nahmatal ohromné uši a potom dva velikánské kly, které mu vyčnívaly z malé tlamy. Co zjistil, to na něj udělalo tak ohromný dojem, že to okamžitě popsal ostatním dvěma. Řekl: „Slon vypadá jako kmen po obou stranách přikrytý dvěma dekami, z nichž vystupují dva velké, studené a tvrdé oštěpy."

Když přišla řada na druhého muže, dotkl se zvířete na břiše. Snažil se obejmout celé tělo, ale bylo tak velké, že se mu to nepodařilo ani s oběma rozevřenými pažemi.

Potom byl na řadě třetí slepec a ten stiskl zvíře za ocas. Pověsil se na něj a rozhoupal se, jako se houpou děti na provaze. Slonovi se houpání líbilo, a tak se tím muž dlouho bavil, zatímco ostatní se smáli. Když si dohrál, vyprávěl ostatním, co objevil. Řekl: „Moc dobře vím, co je to slon. Je to silný a tlustý provaz, který má na konci připevněný štětec. Slouží k tomu, aby se na něm člověk houpal."

Když se vrátili domů a rozpovídali se o svých zážitcích se slonem, nemohli se shodnout. Každý si byl naprosto jistý tím, co věděl. Navíc nepochybovali, že slon je jen jeden a že všichni tři mluví o tom samém. Zdálo se však, že nebude možné usmířit všechny tři. Dohadovali se a diskutovali, až se málem pohádali.

Nakonec se rozhodli požádat o pomoc muže, který měl tu výhodu, že slona spatřil na vlastní oči.

A tak zjistili, že každý z nich měl pravdu – část pravdy –, protože poznali kus slonova těla, kterého se dotkli. A uvěřili muži, který spatřil slona celého a mluvil o něm.

Náměty k zamyšlení:

1. Pokud chci poznat nějakou skutečnost, musím se na ni dívat z různých úhlů. To je význam slova „zkušenost". Myslím si, že jisté skutečnosti už znám, a přišlo by mi vhod, kdybych se na ně podíval z dalších úhlů.

2. Pravda je určitá věc, událost, konflikt – není to pouze to, co sděluji svým hlasem. Někdy i já upadám do pokušení spokojit se s částečným poznáním a myslím si pak, že už znám celou pravdu.

3. V určitých situacích nebo konkrétních konfliktech by bylo vhodné, kdybych požádal o názor druhé.

Přilnutí k pravému Bohu chrání před modlami – Benedikt XVI.

Slovo "modla" či "idol" je odvozeno z řečtiny a znamená "obraz", "podoba", "znázornění", ale také "zrcadlo", "přízrak", "prázdné zdání". Idol je klam, protože odtrhuje od reality toho, kdo mu slouží, aby jej uvedl do panství zdání.

Není to pokušení naší doby, jež je tou jedinou dobou, v níž můžeme jednat účinně? Pokušení dělat modlu z minulosti, která už neexistuje, a přitom zapomínat na její nedostatky; pokušení dělat modlu z budoucnosti, která ještě neexistuje, a přitom věřit, že člověk svými vlastními silami může na zemi uskutečnit věčné štěstí!

Mezi dalšími pokušeními modloslužby je láska k penězům, touha po penězích, moci nebo i po vědění. Je ale nutné odsuzovat modloslužbu nikoliv člověka, který se jí dopouští. Před hříšníkem je totiž vždycky možnost obrácení a odpuštění.

Nikdy Bůh nežádá na člověku, aby se zřekl svého rozumu! Nikdy se rozum nedostává do reálného rozporu s vírou! Jediný Bůh – Otec, Syn a Duch svatý – stvořil náš rozum a daroval nám víru, a nabízí naší svobodě, aby ji přijala jako drahocenný dar. Kult modloslužby je tím, co člověka odtrhává od této perspektivy, a rozum si pak vytváří modly. Prosme tedy Boha, který nás vidí a naslouchá nám, aby nám pomohl očistit se od všech model a přistoupit k pravdě našeho bytí, přistoupit k pravdě Jeho nekonečného Bytí!

Ten, kterého v hloubi srdce člověk hledá, má být poznáván nejen rozumem, ale také vírou. A víra předávaná po dva tisíce let zvěstuje, že Pán daroval sám sebe svému lidu v eucharistii – a jak říká sv. Augustin – stal se „nám bližší než my sobě samým." (Conf. III, 6,11)

Není snad pozvednutí kalichu spásy a vzývání Pánova jména právě tím nejlepším prostředkem "útěku před modloslužbou", jak to po nás žádá svatý Pavel? Pokaždé, když je slavena Mše sv., pokaždé, když se Kristus svátostně zpřítomňuje ve své Církvi, uskutečňuje se dílo naší spásy. Slavit Eucharistii proto znamená poznávat, že jedině Bůh je s to darovat nám štěstí v plnosti, naučit nás pravým hodnotám, věčným hodnotám, které nikdy nezaniknou. Bůh je přítomen na oltáři, ale je přítomen také na oltáři našeho srdce, když ho přijímáme

v eucharistické svátosti. Jenom On nás učí utíkat před modloslužbou a před přízraky mysli.

Kdo může pozvedat kalich spásy a vzývat jméno Páně ku prospěchu všeho Božího lidu, ne-li kněz?

Nemějte strach! Nemějte strach darovat svůj život Kristu! Kněžskou službu a řeholní povolání v životě církve nikdy nic nenahradí. Nic nikdy nenahradí Mši sv. za spásu světa!

Stavějte svůj dům svého života „na skále“, jíž je Kristus. Odtud pramení naděje církve, že ji – jak bylo řečeno Petrovi – nepřemohou mocnosti temnoty, a odtud také vychází naděje na přítomnost Boha v duši každého z nás.

Krátké zprávy pro vás

- **385. měsíční pouť 1. soboty se koná 6. 8. 2022 – Dá-li Pán Bůh**
  V 15 h německá mše svatá; **v 18h mši sv. celebruje J.Ex. Mons. Pavel Posád, pomocný biskup v Českých Budějovicích**
- **8. 8. sv. Dominika, den výstavu N. Svátosti u sv. Kříže, mše sv. v 8 a v 18 h**
- **14. 8. v 11 h pouť na hradě Bítově, začátek u studánky v 10.45**
- **14. 8. v 15 h měsíční modlitba v Popické kapli**
- **22. - 27.8. pěší pouť z Vranova a Znojma na Velehrad.**
  Ze Znojma 23.8. v 6,30 h z kostela sv. Kříže.
- **31.8. v 18 h v Louce mše sv. při konferenci - 800 let od smrti Vladislava Jindřicha, zakladatele kaple v Mariazell a kláštera na Valehradě.**
- **386. měsíční pouť 1. soboty se koná 3.9. 2022 – Dá-li Pán Bůh**
  V 15 h německá mše svatá; **v 18h mši sv. spojenou s poděkováním za dary letošní úrody celebruje Mons. Karel Simandl, apoštolský rada na nunciatuře v Berlíně**

Adresa: Řím. katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ,
tel. číslo: 605 955 710, 533 534 944